

Publicerad 2006-02-23 23:12 av Cassius Clay 2

He hit me and it felt like a kiss >>>

STIG DAGERMAN

Krönikören sitter ensam
på sitt rum igen formulerar
klyschor på
främmande språk det låter
bra tycker han och jag
ser inte vad jag skriver
i mörkret det är så mörkt
här så jävla mörkt och tangenterna
och så lever jag mitt
liv med tur kanske av vilja
andas jag trampar och Jesus hade
tur det var stenar under
ytan där han gick så hittar jag
mina tangenter så hittar
jag ord och ibland leder dom
mig in
i förvirring igen som dagen
när Stig Dagerman dog
det var väl ingen grät alla
sa bara okay aha &
äntligen
vilsen i en värld där
alla snackar om att komma
hem och åka bort
som om det är
så jävla lätt att
bara göra sånt vilsen i
en värld där alla försöker få mig
att tro att jag
ska bli precis som dom

haha

mobiltelefonen ligger bredvid och
msn-fönstren blinkar i
en själslig takt som om jag
redan var där i framtiden och grävde
efter dagarna som

betydde någonting titta här det
blir en lång natt i natt och
jag är bara 15 år dagarna
som bara låg där ligger framför
mig omsluter mig med låtcitat istället
för att
värma mig en famn I just
need somebody to love och jag
har väntat på
en guide att hålla ta
min hand jag kollar på
timvisarna och går därifrån
till spegelbilden kollar på
timvisarna och säger
du eller jag ska vi slåss
eller inte slåss med naken
själ och påklädd kropp
kan jag visa dig hur man
sätter på någon
bakifrån

och känslan av att
känslan av att
finnas till bygger på
rädslan för att dö vi kan
hoppa på samma gång och
be dom sjunga samma
sång på begravningen efteråt
blir det dans och
jag hoppas dom förstår pojkarna
med Marx under armarna spelar
finans på helgerna och
skrattar högt åt varje
tärningskast är känslan
av att se Pele hoppa
över bollen och se
Garrincha sparka bollen i
mål i krysset med en yttersida
jag vet för jag
var där jag är där
ibland och jag såg Ovetchin

på TV:n igår och varje
skridskoskär är som en hjärta
i takt en pulsåder
intakt och ett sambaband
måste spela i otakt också för
att hitta stämningen bygger
på att reflektera
världen utanför jag så Ovetchin på
TV:n igår och ibland drömmer
jag om Nijinskys
dans

dom sitter och gråter
framför TV: åt Extreme home
makeover men egentligen
är dom bara avundsjuka
svartsjuka
gråa och blåa och
köper kvällstidningen
för att hänga med där har en
professor skrivit om
hur man gör på
ledarsidorna och jag
känner igen varje rubrik som
psykologen sitter
med benen i kors och
berättar att någonstans
finns sanningen det gäller
bara att hitta den i lögnarens
vrå och jag går dit
ibland jag går dit ibland
och säger
hej då

jag packar väskan och
försöker att se
olycklig ut med tårar i ögonen
och några pins
över
skjortärmen inte för att jag
vill det men det

är
det enda jag
är bra
på

haha

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cassius Clay 2 med Poeter.se id #6065 innehar upphovsrätten